

בש"פ 3820/20 - היועץ המשפטי לממשלה נגד פבריס אלברט בנייני,יאן
משה לוק זאגי

בבית המשפט העליון

בש"פ 3820/20

כבוד השופט ג' קרא

לפני:

היועץ המשפטי לממשלה

העורר:

נגד

1. פבריס אלברט בנייני
2. יאן משה לוק זאגי

ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכיות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על
החלטת בית המשפט המחויז בירושלים מיום
10.6.2020 במ"ת 14357-06-06 שניתנה על ידי כב'
השופט דוד גدعוני

ו"א בסיוון התש"ף (11.6.2020)

תאריך הישיבה:

עו"ד تم כהן

בשם העורר:

עו"ד ליה פלוס
עו"ד עידן שני

בשם המשיב 1:
בשם המשיב 2:

הגב' ולרי גורמן

מתורגמנית לשפה הזרפתית:

החלטה

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים")

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ד' גدعוני) במ"ת 14357-06-20 מיום 10.6.2020 להורות על שחרור המשיבים למעצר בפיקוח אלקטרוני ובתנאים מגבלים במסגרת העתירה להכרזתם כבני-הסגרה לצרפת.

רקע

1. המשיבים, בעלי אזרחות כפולה ישראלית וצרפתית, עלומצראפט לישראל לפנים מספרנס נומתגורייס בהיחדעם משפחותיהם. ביום 20.6.2020 הגיש העורר עתירה לבית המשפט המחוזי להכריז עליהם כבני-הסגרה לצרפת (תה"ג 14271-06-20) (להלן: העתירה). העתירה מגוללת מסכת אירועים לפיה הם מושבים בארץ ממקומם מושבים בארץ, חברות מסחריות צרפתיות ואנשים פרטיים. בגין מעשים אלה ביקש עתיראת הסגרתם על מנת להעמידם לדין בגין עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ועבירות של ניסיון קבלת דבר במרמה, עבירות שלצד כל אחת מהן קבוע עונש של 10 שנות מאסר על פי הקוד הפלילי הצרפתי (להלן: עבירות הונאה).
  2. ביום 21.4.2020, עוד בטרם הוגשה העתירה, נערכו המשיבים בעקבות מידע שהועבר למשטרת ישראל על ידי הרשות בצרפת לפיו הם מבצעים עבירות הונאה. מעצרם של המשיבים הוארך מעט לעת מכוח סעיף 13(א) לחוק המעצרים.
  3. ביום 3.5.2020 לאחר שהתקבלה בקשה להסגרתם לצרפת, נערכו המשיבים בהוראת קצין משטרת מכוח סעיף 6 לחוק ההסגרה, תש"ד-1954 (להלן: חוק ההסגרה).
  4. ביום 6.5.2020 הורה בית משפט השלום בירושלים על מעצרם של המשיבים בפיקוח אלקטרוני ובתנאים מגבלים נוספים עד ליום 24.5.2020 לפי סעיף 7 לחוק ההסגרה. נגד החלטה זו הגיש העורר ערר לבית המשפט המחוזי (עמ"ו 17643-05-20) שקיבל את הערר וקבע כי המשיבים ייוותרו במעצר עד להגשת תסקיר שירות מבחן בעניינם.
- تسקירי שירות המבחן
5. בתסקיר מיום 7.6.2020 המליץ שירות המבחן על מעצר המשיב 1 בפיקוח אלקטרוני בביתו. על אף הערכתה כי מסיכול המשרμ עירובות שלשית בתחום המרמה, חומרת העבירות המייחסות למשיב 1 יכולת ההסתירה כלפי בני משפחתו, מצא שירות המבחן כי מעצרו וההילך המשפטי בעניינו מהווים גורם מרתיע המפחית את המסיכון. ועדכ"י שירות המבחן כי, כולל המגילון הרישום הפלילי ומדוברו של המשיב 1, אין לו עבר פלילי. שירות המבחן התרשם כי אין מדובר בדפוסים שלויים מקובעים ומושרשים וכי יש בפיקוח האלקטרוני ובפיקוח ערבית מסמכותיים, תורמניתם כלامتעתק שורתו אינטרנט, כדי להפחית את הסיכון. לאחר שבחן את העביבים המוצעים סבר שירות המבחן כי אלו ערוכים להגברת מעורבות וערנות להתנהלותו ויכולם לשמש למפקחים סמכותיים.
  6. בעניינו של המשיב 2 נמנע שירות המבחן, בתסקיר מיום 31.5.2020, מהמלצתה על מעצר בפיקוח

אלקטרוני. להערכת שירות המבחן קיים סיכון להמשך התנהלות מרמתית והסתורתי. לפיכך, למרות התנהלותו התקינה של המשיב 2 במרבית חייו, היעדר עבר פלילי וההרטעה שבמעצרו, הרי שהתנהנותו מאופיינית ביכולות הסתרה מבני משפחתו ובתנהלות מגמתית מול שירות המבחן, נדרש פיקוח אונשי הדוק לצד הפקוח האלקטרוני. לאחר שבחן את המפקחים המוצעים, סבר שירות המבחן כי אשת המשיב 2 אינה יכולה לשמש כמפקחת עיקרית. לפיכך, ביום 1.6.2020 הוארך מעצרו של המשיב 2 על ידי בית משפט השלום בירושלים לפי סעיף 7(ב) לחוק ההסגרה.

ההילך בפני בית המשפט המחויז

7. ביום 7.6.2020 הוגשה העתירה לבית המשפט המחויז יחד עימה בקשה למעצר המשיבים עד למתן החלטה בעתירה, לפי סעיף 5 לחוק ההסגרה (להלן: בקשת המעצר). בדיון בבקשת המעצר, שהתקיים ביום 8.6.2020, הסכימו המשיבים על קיומן של ראיות לכואורה ושל עילות מעצר. בדיון נחקרו חלק מהמפקחים המוצעים ובדיון שהתקיים למחמתן, נחקר מפקח חלופי למשיב 2. כמו כן הובא לידיוט בית המשפט כי למשיב עבר פלילי בעבירות מרמה שעליהן נדון בצרפת.

8. בהחלטתו עמד בית המשפט על עילות המעצר נגד המשיבים. נקבע כי המסוכנות נשקפת מהמשיבים לאור משך התקופה שבה ביצעו, על פי הנטען, את העבירות, והתהווים בבעיטה מעשי המרמה תוך התחזות ושימוש באמצעות טכנולוגיים, וזאת חרף הסכם הנמור יחסית (93 אלף יורו) לפרשות דומות, שקיבלו לידים כתוצאה מעשי המרמה. כן נקבע כי העבירות המיוחסות למשיבים מחזקות את החשש להימלטות מן הדיון, אולם בהערכת עצמת החשש יש להביא בחשבון כי לא הונחה תשתיית המלמדת על כוונה להימלט בפועל וכן משום שהמשיבים לא נמלטו מצרפת, המבקשת את הסגרתם ומשום שהחשש שיברחו למדינה אחרת נמוך שכן משפחותיהם מצויות בישראל ובצרפת.

9. ביחס לשני המשיבים קבע בית המשפט המחויז כי אין מדובר למי שלא ניתן ליתן בהם אמון במידה המצדיקה שלילת כל אפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני. בענינו של המשיב 1, דחה בית המשפט המחויז את טענת העורר לפיה תסקير המעצר אינו משקף נאמנה את מצב הדברים לאחר שנתגלה כי למשיב 1 יש עבר פלילי בצרפת הכלל הרשות בمعنى הונאה מהשנים 2005-2006, משום שלא הובהר האם המשיב 1 נשאל מפורשות על עבורי הפלילי בצרפת. ובעניין של המשיב 2, קבע בית המשפט כי על אף שהמשיב 2 התנהל באופן הסטרטגי אל מול שירות המבחן, יש להתחשב בכך שהוא בעיקר המעשים המיוחסים לו ולמשיב 1, בכך שאין לו עבר פלילי ובכך שהשירות המבחן לא בא בהמלצתו למעצרו בפיקוח אלקטרוני רק משום הסתייגותו מיכולתה של אשתו לשמש כמפקחת.

10. לפיכך ולאחר שBITHEM שפט עצמו התרשם מן המפקחים המוצעים, נקבעי מכלול הנסיבות, לרבות האנטרזה הציבורית קיימת התיבiotic הבינלאומית של ישראל, ניתלה רוטעלמעצרים של שירותי בפיקוח אלקטרוני בתנאים המגבילים הבאים: איסור יציאה מהארץ עד תום היליכים; איסור על הכנס כל אמצעי תקשורת לדירותיהם; הפקד ערבות בגין אי-תשתו קפה האינו מוגבל בזמנו בסך 250,000 ש"ח; התחייבותם בתבסס 250,000 ש"ח; חתימה על כתבת עברות בסך 100,000 ש"ח מצד כל אחד מהמפקחים (להלן: התנאים המגבילים).

העריך

11. בערר שבכתב ובטיעונו בעלפה, השיג העורר על קביעת בית המשפט كما לפיה די במעצרים של המשיבים בפיקוח אלקטרוני כדי לאין את המסתכנות ואת החשש להימלטות מן הדיון. לשיטתו, תסקרי שירות המבחן בעניינים של המשיבים אינם מפיגים את המסתכנים ואת החשש להימלטות; בית המשפט ה汰לים מהנסיבות הייחודיות של המקרה אשר מקומות חשש להימלטות ולא התחשב באופיו הייחודי של הליך ההסגרה, שהוכר בפסקת בית משפט זה ככזה שיש בו כדי להטוט את הcpf לעבר הגנה על שלום הציבור ותקינות ההליך השיפוטי.

העורר טוען כי התנאי הבסיסי למעצר בפיקוח אלקטרוני - היכולת לחתם אמון בעצור - אינם מתקיים ביחס למשיב 1 שהציג מצג שווה בפני השירות המבחן ביחס לעברו הפלילי. מכל מקום, טוען העורר, כי בית המשפט קמא שגה כאשר אימץ את המלצת שירות המבחן מקום בו המליצה מבוססת על מסד עובדתי שאין מעיקרו ואין נפקא מינה האם המשיב 1 הטעה במקוון את שירות המבחן או שלא מסר אינפורמציה זו מיזמתו לאחר שלא נשאל אודות עבورو הפלילי בצרפת.

ביחס למשיב 2 טוען העורר כי עדמת שירות המבחן לא הייתה מבוססת רק על התרשםותו מאי התאמת אשת המשיב למפקחת אלא גם מהתרשמותו מן המニアולטיבות שהתנהלות המשיב 2 כלפי סביבתו.

עוד טוען העורר כי שגה בית המשפט קמא כאשר קבע כי בעניינים של המשיבים מתאיין החשש להימלטות מן הדיון מוקם בו לא ברחו מלכתחילה מהמדינה המבקשת את הסגרתם, משבחרו לבצע את העבירות ישראל וחסו תחת המרחק הגיאוגרפי וסמכות השיפוט השונה. לשיטת העורר, כאשר העדרה עומדת בעינה, קיים חשש ממשי להימלטות למדינה שבה לא יהיו חשופים לאכיפה פלילית, חשש זה מתגבר נוכח יכולותיהם של המשיבים משהעבירות שבוצעו על ידם כללו התחזות, שימוש בשמות בדויים ובאמצעים טכנולוגיים לטשטוש עקבותיהם.

13. בדיון שהתקיים לפני, טענה בתא叱ו של המשיב 1 שאין להתערב בקביעתו של בית המשפט המוחזק בעניינו של המשיב 1 משחה החלטה התבessa על המלצה הגורם המקצוע, הוא שירות המבחן, שמננה עליה באופן חד משמעי כי יש למעצר בפיקוח אלקטרוני כדי לאין את המסתכנים הנש��פת מהמבחן 1 ואף את החשש להימלטות. עוד טוענת בתא叱ו המשיב כי יש לדחות את טענת העורר לפיה לא ניתן להסתמך על המלצת שירות המבחן בעניינו של המשיב 1 مثلא ידע על עבورو הפלילי בצרפת מקום בו בית המשפט המוחזק בבחן טענה זו, דחה אותה ובחר להורות על שחרור המשיב 1 לחופת מעצר בדרך של פיקוח אלקטרוני.

14. בא כוח המשיב 2 סומך ידו על החלטת בית המשפט קמא. לשיטתו, הפגם היחיד שנמצא בתסקרי שירות המבחן לרפא על ידי מציאות מפקחים חלופיים מתאימים על ידי בית המשפט. עוד טוען בא כוח המשיב 2, כי החשש להימלטות מתאיין לנוכח הודיית המשיב בעבירות המוחזקות לו; היעדר עבר הפליל; קיומה של זיקה לישראל לאחר שעלה אליה וביסס בה את חייו יחד עם משפחתו; היעדר אינדיקציה ממשית להימלטות; וקיבלת כל התנאים המגבילים.

דיון והכרעה

15. בעניינו, אין חולק על קיומן של ראיות לכואורה ושל עילות מעצר. הסוגיה העומדת להכרעה היא האם יש למעצר בפיקוח אלקטרוני כדי לאין את המסתכנים הנש��פת מהמשיבים ואת החשש להימלטות מן הדיון.

16. בכל הנוגע למשיב 1, קשטה עלי מסקנותו של בית המשפט קמא, לפיה במלול הנסיבות ניתן ליתן אמון חרף העובדה שהמלצת שירות המבחן התבוססה על מסד עובדתי שגוי. כאמור, שירות המבחן בא בהמלצה למעצער בפיקוח אלקטרוני מבלתי שעברו הפלילי של המשיב 1 בצרפת היה מצוי לנגד עיניו. בהינתן תיבת העברות והמיוחסות למשיב, המדוור בברטמהות ישאפע של היעדרם כריבועה הערכתיות המבחן, ואשר השמטה מעירע את תוקפתה של מסקנת השירות המבחן._CIDOU, תשקייר שירות המבחן הינו כל' עזר מקצוע' אשר יש ליתן משקל ראוי להערכתו (בש"פ 1246/13 מדינת ישראל נ' ברקעט, בפסקה 13 (15.2.2013)), אולם משהמלצתו התבוססה על מסד עובדתי חסר ביחס לפרט מהותי ואף שגוי לא ניתן לקבללה פשוטה. ומכל מקום הלכה ידועה היא שירות המבחן הוא גוף ממליץ, והמלצוטו אין כובלות את שיקול דעת בית המשפט (בש"פ 5032/19 מדינת ישראל נ' עלי ג'בארון, בפסקה 11 (6.8.2019)), ודאי שכן מקום שבו המלצתה הייתה מבוססת על מידע חסר בעניין מהותי. זאת ועוד, המלצתו של שירות המבחן בנסיבות אלה אינה מתישבת עם הערכתו בדבר "מאפיינוי האישיותים, עמדותיו הביעיתיות, דפוסיו המרמטיים והעובדת כי חסר גבולות מגובשים המונעים ממנו מעורבות בסיטואציות עוברות חוק". כמו כן, התנהלותו של המשיב 1 אל מול שירות המבחן בהסתירה מלמדת על מניפולטיביות ועל כן לא ניתן לו אמון.

בכל הנוגע למשיב 2, תנאי בסיסי בבחינת חלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני הוא מתן אמון במשיב עצמו שיקיים את תנאי מעצרו או שחררו (בש"פ 769/15 אבו עסב נ' מדינת ישראל, בפסקה 17 (9.2.2015); بش"פ 18/1903 מרואני נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 (10.4.2018)). הפיקוח האלקטרוני אינו אלא אמצעי פיקוח טכני שנועד להבטיח את קיום התcheinויות של הנאשם והוא מחליף את האמון שיש ליתן לבנאים, אלא מצטרף אליו, והדגש הוambreידת האמון שיש ליתן במשיב עצמו ולא רק במקחו (בש"פ 9984/17 הייעץ המשפטי לממשלה נ' פלוני, פסקה 12 (27.12.2017)). תשקייר שירות המבחן בעניינו של המשיב 2 הדגיש את ההסתירה המשמעותית ואת המגמותיות שבהתנהלות המשיב כלפי משפחתו וככלפי שירות המבחן עצמו ואת הקושי שבהערכה התנהלותו וקשריו, בשל כך. על כן, אין די בכך שנמצאו מפקחים חלופיים מתאימים, כדי לרפא את הפגם השורי והוא חוסר האמון הבסיסי במשיב 2 בכך שאינו בפיקוח אלקטרוני כדי לאין את המסכנות ואת החשש להימלטות מן הדין.

17. סוף דבר, בשים לב למלול השיקולים, העරר מתקובל המשיבים יוותרו במעצר מאחורי סורג ובריח עד להחלטה בעירה.

ניתנה היום, כ"ז בסיוון התש"ף (18.6.2020).

שפט